

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 027055 16 U
Sarajevo, 29.05.2019. godine

Kantonalni sud u Sarajevu sudija Slavica Džaferović, u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije u BiH” - Transparency International Bosne i Hercegovine“, Banja Luka, ulica Gajeva broj 2, koje zastupa Srđanu Blagovčaninu Predsjedavajući Odbora direktora, protiv tuženog Komunalno javno preduzeće Centar Skenderija, ulica Terazije bb, Sarajevo, radi poništenja akta broj: 3969/16 od 22.07.2016. godine, u predmetu zahtjeva za pristup informacijama, dana 14.09.2017. godine, donio je:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeni akt tuženog broj: 3969/16 od 22.07.2016. godine se poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom tuženog, bliže označenim u uvodu presude, tuženi obavještava tužitelja da je prigovor broj FOI (379) od 19.05.2016. godine djelimično uvažen.

Tužbom od 26.08.20156. godine tužitelj je pokrenuo upravni spor osporavajući akt tuženog od 22.07.2016. godine, navodeći da smatra da nisu tačni navodi tuženog organa da „nepravilna primjena člana 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama F BiH od strane prvostepenog organa, nije mogla uticati na drugačije rješavanje u postupku po žalbi“, ističući da je članom 14. stav 3. tačka a) tog Zakona propisano da ukoliko javni organ donese rješenje kojim odbija zahtjev za pristup informacijama u cijelosti ili djelimično, u rješenju, između ostalog, mora da navede zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog Zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. Pozivanje tuženog na zaštitu ličnih podataka radnika je potpuno nepotrebno, jer tužitelj nije tražio lične podatke, nego samo spisak zaposlenih u preduzeću. Zbog svega navedenog predloženo je da se tužba usvoji, poništi osporena odluka tuženog od 22.07.2016. godine i naloži da se tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje u cijelosti kod osporenog rješenja, da navode tužbe smatra neosnovanim te je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Zakonitost osporenog rješenja sud je cijenio u smislu odredbe člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj: 9/05) i odlučio je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizilazi da je prvostepenim rješenjem od 11.05.2016. godine odbije zahtjev za slobodu pristupa informaciji, shodno Zakonu o slobodi pristupa informacijama. Na ovo rješenje tužitelj je uložio prigovor, na koji prigovor je tužitelju dostavljen akt, koji je nazvan “Odgovor na prigovor”. Protiv ovog akta tužitelj je pokrenuo upravni spor.

Ovaj sud cijeni da osporeni akt nije donesen na pravilan i zakonit način.

Članom 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama (službene novine FBiH broj 32/01 I 48/11) je propisano Ako nadležni javni organ odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelimično podnosilac zahtjeva se obavještava rješenjem koje sadrži: 1) zakonski osnov za status izuzeća informacije u smislu ovog zakona, uključujući svamaterijalna pitanja važna za donošenje rješenja uzimajući u obzir faktor javnog interesa i 2) pouku o pravu na prigovor, naznaku i adresu organa kojem se prigovor podnosi, rok i troškove za podnošenje prigovora."

Članom 14 stav (4) i (5) Zakona je propisano: da nezadovoljna stranka može protiv rješenja iz stava (3) ovog člana podnijeti prigovor rukovodiocu organa u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Rješenje doneseno po prigovoru iz stava (4) ovog člana je konačno u upravnom postupku i protiv njega nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda."

Shodno navedenoj odredbi tuženi organ je bio dužan donijeti odluku u formi rješenja, a koje rješenje mora sadržavati sve elemente propisane članom 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službene novine F BiH“ broj: 2/98, 48/99), a kojim je propisano , da obrazloženje rješenja sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući i ocjenu dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen neki od zahtjeva stranaka, razlog koji obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuje na ovako rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako osporeni akt nije u skladu sa odredbom Članom 14. stav 4. i 5. Zakona o slobodi pristupa informacijama (službene novine FBiH broj 32/01 i 48/11) i samim time ne sadrži sve elemente propisane članom 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku, odnosno tuženi nije uopšte odlučio u formi rješenja, a što je bio dužan, to sud ne može zbog navedenih manjkavosti ispitati zakonitost osporenog rješenja i zbog čega sud ovaj akt cijeni nepravilnim i nezakonitim.

Kod činjenice da je osporeno rješenje doneseno povredom navedenog člana Zakona o slobodi pristupa informacijama (službene novine FBiH broj 32/01 I 48/11) i člana 207. Zakona o upravnom postupku, to je nesporno da isti nije donesen na zakonit način.

Iz navedenih razloga, sud je ta tužbu uvažio i predmet vratio na ponovni postupak, shodno članu 36. stav 1.i 2., a u vezi sa članom 28.stav 4. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovnom postupku tuženi organ će postupiti po uputama ovog suda na način što će o prigovoru odlučiti u formi rješenja ,koje mora sadržavati sve elemente propisane članom 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku i cijenit će sve navode prigovora, a i tužbe i shodno tome donijet će novu odluku.

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

